

Dette er en Bestemmelse, som jeg har føjet ind, og det har altsaa ingen Indflydelse haft paa Lovforslagets almindelige Tendens. Det er noget, der hidrører fra den Politik, der tidligere har været ført paa den danske Rigsdag, og hvorunder store Partier, deriblandt Venstre, med Bestemthed har hævdet, at vi, naar vi kom til en ny Lov om Ægteskabs Indgaaelse, skulde indføre tvungen borgerlig Ægteforening. Det ærede Medlem tager altsaa fejl, naar han mener, at dette er et Vidnesbyrd om Lovforslagets almindelige Tendens; dette har jeg blot villet oplyse.

Ligeledes tager det ærede Medlem naturligvis fejl, naar han mener, at Lovforslaget i det hele taget skulde være en Gift for Ægteskabets Idé. Det maa være underligt for de delvis meget stærkt konservative Mænd fra hele Norden, som er Fædre til dette Lovforslag, at høre, at de har været med til at udarbejde noget, som skulde give Ægteskabets Gift. Det har de i Sandhed intet Øjeblik tænkt paa at gøre, og det har de heller ikke gjort. De har udelukkende arbejdet paa at tilvejebringe et Lovforslag, som kunde højne Ægteskabet, gøre denne Institution bedre og Samlivet mellem Ægtefællerne lykkeligere end før. Og jeg tror, dette vil naas, naar dette Lovforslag bliver gennemført. Men det modarbejder ganske vist det Grundlag for Ægteskabet, som nu eksisterer ifølge Loven her i Landet, dette Grundlag nemlig, at Manden er Herre, Konen har at lystre. Det er den Ret, der gælder for Ægteskabet i Danmark i dette Øjeblik, og denne Ret, hvis man vil kalde det Ret, er det paa Tide at faa afskaffet, bl. a. ved en saadan Bestemmelse som den, det ærede Medlem ganske forvrængede ved sin Fremstilling, nemlig Bestemmelsen i § 80 i Lovforslaget. Det ærede Medlem sagde for at lægge denne Bestemmelse for Had, at det dog var for galt, at en Gaardmandskone skulde kunne forlange Timebetaling for at malke eller luge Roer eller stoppe Strømper. Ja, men det er ogsaa en ejendommeligt Tilstand, at hvis en Gaardmand er doven og skødesløs og tilbringer sin Tid i Byen med at forlyste sig i Stedet for at arbejde hjemme paa sin Gaard, medens Konen er

dygtig, virksom og stræbsom og holder hele Bedriften oppe, opdrager Børnene godt og tjener de Penge, som Manden stikker i sin Lomme og tager til Byen for og delvis solder op, skal den Kone dog bede sin Mand om hver en Skilling, hun skal bruge, ikke alene til sin egen Person, men ogsaa til Familiens allerfundamentaleste Fornødenheder. Selv om det er hende, der gør hele Arbejdet, har Manden dog Raadighed over hele Arbejdets Udbytte. Det er dette, § 80 vil raade Bod paa, idet den siger, at „en Ægtefælle, som yder sin Ægtefælle Bistand i dennes Erhvervsvirksomhed“ — f. Eks. en Gaardmandskone, som ene forestaar hele Bedriften, fordi Manden er skødesløs og lidet pligtopfyldende — „har, selv om Overenskomst derom ikke er truffet, Krav paa passende Vederlag for sit Arbejde, naar det under Hensyn til dets Art og de øvrige Omstændigheder maa anses for rimeligt, at Vederlaget skulde ydes“. Med andre Ord: Hustruen skal ikke være Træl i sit eget Hjem, men naar hun er den, som holder Hjemmet oppe, skal hun ogsaa have Lov til at raade over de Midler, hun selv erhverver, og naar man forvrænger dette til, at der skal sluttes Kontrakt mellem Ægtefællerne om, hvor meget i Timebetaling Konen skal have for at luge Roer, kunde man ogsaa komme til det Resultat, at Manden maaske ogsaa en Dag skulde have en saadan Kontrakt med Konen. Nej, den Bestemmelse er human og retfærdig, og den giver Ægtehustruen i et Ægteskab det, der tilkommer hende og ikke en Smule mere, end hvad hun absolut har Krav paa, og hvad det er blodig Uret paa nogen Maade at nægte hende. Derfor tror jeg, at Ægteskaberne vil blive lykkelige og i flere Tilfælde end tidligere virkelig livsvarige, naar denne Bestemmelse bliver gennemført. Hvis det var saadan noget Galmathias som det, det ærede Medlem lagde ind i Loven, vi skulde vedtage, vilde der nok være Grund til at kassere de Rigsdagsmænd, der gjorde det. Men dette Galmathias er opstaaet udelukkende i det ærede Medlems egen Fantasi, det har ikke noget Tilknyningspunkt til selve Lovforslaget.

Det ærede Medlem er ked af, at Skilsmissernes Antal stiger. Jeg skal sige det